

Слово редактора

З днем народження Євро!!! Тобі вже рік! Час так швидко минув... Ти вже така доросла! А ще здавалося б недавно робила свої перші кроки і вчилася правильно говорити. Тепер ти інша! Ти стала самостійніша, на рік мудріша та досвідченіша. Як же хороше, що ти є!

А як все починалося, ти пам'ятаєш? Скільки було мороки, біганини, скільки разів я казала собі: «Все, сенсу продовжувати немає. Я нічого не встигаю...» Але ти допомагала мені справитися з поривами миттєвої слабкості, ти завжди підштовхувала вперед, ти була стимулом і каталізатором... Адже все робилося заради і для тебе! Єдиної, такої дорогої і неповторної, Євро!

А скільки цікавого і корисного ти розповіла на своїх сторінках! З кожним випуском ти дивувала читачів новими рубриками та розмаїттям тем. Ти інформувала, навчала, давала поради, інколи смішила, інколи жаліла, але незважаючи ні на що старалася залишитися об'єктивною і неупередженою. Бо ти – справжня, ти - найкраща! Тобі вже рік...

Ольга Задорожна

**Людмила
Володимирівна
Гаврилюк-
Єнсен:
“Європейці
вважають
Україну
екзотичною
країною!”**

Наш декан, Людмила Володимирівна Гаврилюк-Єнсен, побувала на 17-тій щорічній конференції Європейської Асоціації Міжнародної освіти, що відбулася 14-17 вересня у м. Краків (Польща). Вона охоче поділилася своїми враженнями з журналістом газети „Євро”.

Членами Європейської Асоціації Міжнародної освіти є люди з різних країн світу, які зайняті в освіті, її різних галузях. Цього року учасниками дійства були 1900 осіб - це була просто величезна конференція! На таких заходах, як правило, обговорюються питання інтернаціоналізації освіти (Болонський процес, його тренди, результати та перспективи), різноманітні програми (на зразок TEMPUS) по підтримці обміну студентів та викладачів тощо. Конференція передбачає проведення багатьох workshops, різних сесій, пленарних засідань. Крім цього, це гарна можливість, щоб налагодити персональні контакти з людьми, які мають відношення до міжнародних програм. Там можна знайти собі партнерів по майбутніх проектах, по обміну студентами тощо.

За словами Людмили Володимирівни, мобільність студентів та викладачів - це high topic, тобто тема, яка дуже жваво обговорюється. Адже всі намагаються налагодити партнерські відносини, щоб дати студентам можливість поїхати на навчання до інших країн. Виявляється, у європейців теж є така проблема, бо „своє” вже їм не так цікаво, і вони шукають більш „екзотичних” країн для обміну. За словами нашого декана, Україна для них і є в якійсь мірі такою „екзотичною ” державою. Якщо раніше про налагодження обміну можна було говорити з великою натяжкою, то тепер ми можемо це зробити. Принаймні туди наш факультет посилає щороку все більше і більше студентів, адже є бажачі і є можливості поїхати. Тепер, як наголошує Людмила Володимирівна, треба сконцентрувати увагу і працювати над тим, щоб до нас теж приїжджали студенти. Для цього потрібно зробити декілька кроків організаційного плану.

Насамперед іде мова про перехід на семестрову систему, зведення до належної форми навчальних планів таким чином, щоб вони відповідали потребам іноземних студентів; а ще забезпечення гуртожитками та багато іншого. Тобто є над чим працювати. Як стверджує Людмила Володимирівна, головне, щоб наші студенти туди поїхали та гарно там себе зарекомендували, щоб у наших іноземних партнерів не відпало бажання з нами співпрацювати. ☺ Цього року наші студенти поїхали в 4 університети (Данія, Швеція, Австрія, Франція).

– Я переконана, що вже наступного року перелік цих університетів зросте, оскільки є дуже багато пропозицій, спостерігається дуже великий інтерес до України. Нас там всіх розшукували! Я була зранку до ночі на всяких зустрічах, розповідала про нашу ситуацію з освітою. Ми підписали Болонську декларацію в травні місяці, і у нас тепер очікуються дуже великі зміни в системі освіти на всіх рівнях. Це нам допоможе організувати студентську та викладацьку мобільність. У нас вже є цілком реальні пропозиції, - розповідає Людмила Володимирівна

Як виявилось із розмови, особливо активний у цьому плані Віденський університет, який уже запропонував список із 14 викладачів, котрі виявили бажання приїхати в Україну з короткостроковими візитами до 2ох тижнів. У будь-якому випадку нашим студентам було би цікаво послухати їхні лекції.

– Основна проблема, що найбільше пригальмовує мобільність студентів та викладачів – це брак фінансування. За кордоном існують різні фонди, що підтримують такі процеси і надають підтримку тим людям, які хочуть викладати поза межами своєї країни. У них головне - це бажання, а у нас - бажання є, але, нажаль, немає коштів, - розповідає декан.

Також Людмила Володимирівна порадувала звісткою про те, що цікаві пропозиції поступили від університету в Нідерландах, а також з таких країн як Швейцарія та Канада. За словами нашого декана, в перспективі у нас налагодження стосунків з Польським університетом, де також є англійські програми, що повністю відповідають європейським стандартам. Будуть надалі розвиватися стосунки у французькому напрямі. Цього року, як зазначила Людмила Володимирівна, вперше набрали аж 2 групи французької мови на другому курсі. Це дуже тішить, адже, можливо, що в майбутньому стосунки з французьким університетом стануть більш тісними та продовжуватиметься плідна співпраця.

Марія Жилан

Мандри з Work&Travel USA або як я провела ніч в поліцейському відділку

Довге спекотне літо пролетіло, як одна мить, а пекуче сонце на березі Атлантичного океану зараз здається мрією, якій судилося збутися...

Спочатку була біганина, метушня і дострокова сесія в ТАНГУ. Тоді довгий переліт через Хельсінкі і нарешті – грандіозний Нью-Йорк. Хоча усіх його тисяч гектарів площі, вартій уваги лише Манхеттен. Саме там я провела першу половину дня, очікуючи свій рейс до штату New Jersey, де і мало пройти моє літо.

Дісталася туди десь о другій годині ночі. Так склалося, що мене ніхто не зустрів, бо не знайшлося дорогої родини, тому довелося викручуватися самотужки...

Отож, перша ніч в поліцейському відділку пройшла круто. Офіцери носили каву і щось скромно розпитували про Україну. Після цього я впевнено ходила вулицями міста, високо тримаючи голову, - полісмени здоровалися завжди ☺.

Потім настали будні... Америка почала здаватися не такою вже й класною Як і всі студенти, які були там, я почала шукати роботу. Завдяки цьому, освоїла багато професій – від касира до рятувальника. Літо проходило весело, знайшлося чимало друзів з різних країн, з усіх куточків світу, які так само, як і я, приїхали подивитися на грандіозну країну. Ми вчилися разом, допомагали один одному і навіть кепкували над собою та іншими.

Знаєте, було кумедно дивитися, як мої знайому турок та єгиптянка (обоє мусульмани а віросповіданням)наробили крику і поскардалили в McDonald's, лише через свинину в бургері. А ще моя подружка з Тайвані ціле літо проходила під парасолькою, навіть коли було 38°C на градуснику.

Я познайомила з представниками майже всіх європейських національностей. Звичайно американців там було найбільше, але серед них до відкритими до спілкування були лише люди похилого віку. Що ж до молоді, то хлопці в них подібні до наших, коли останні вертаються з армії: голодні на дівчат та на горілку! Проблематично було потрапити на американське диско, хоча знаходилися і такі, які змогли подолати навіть такі перешкоди як секюріті та відсутність 21-го року.

Про американську кухню перед від'їздом я наслухалася чимало, тому була готова до того, що крім бургерів та піци мене нічого не чекає. Несподіванкою виявилися лише напої Американці п'ють каву з таких горнят, яких в нас п'ють пиво. В знаки давався і «гострий» інтелект американців, а особливо їх молодих людей. Коли ми запитували, то ж все-таки виграв у другій світовій війні, то вони з високо піднятою головою відповідали: «Америка!»

По мірі того як літо підходило до завершення, все з більшою силою хотілося обачити щось нове. Отож, мої пригоди почалися з Ніагарського водоспаду. Такої кількості падаючої води і ручних білочок я не могла собі уявити. Водоспад – просто неймовірний, особливо ввечері, освітлений різними кольорами з канадської сторони. Хотілося би, щоб і наш Дніпро таке витворяв.

Після цього була подорож в надзвичайно красиве місто Чикаго. Сотні хмарочосів, тисячі автомобілів і мільйони красивих вітрин брендівих магазинів просто задаровували і час минув так швидко, що я мало не пропустила літак додому. А ще мені пощастило потрапити на свято української громади. Справжні народні танці з цимбалами та сопілкою рідко знайдеш в Тернополі, не те що в США!

Культурного шоку в Америці в мене так і не було. Він стався, коли я повернулася і побачила обличчя першого митника... Хоча зараз вже все ок, добре, що в мене є хороші друзі та батьки, які завжди підтримають! На разі все До наступної сесії!

Тетяна Загребельна

Онуки Сталіна, Рузвельта та Черчілля зустрілися у Нідерландах

Онуки Сталіна, Черчілля та Рузвельта виступили на захист досягнень своїх дідів. Через шістдесят років після історичної Ялтинської конференції, на якій Уїнстон Черчілль, Франклін Рузвельт та Іосиф Сталін вирішували долю повоєнної Європи, їхні онуки зустрілися в Нідерландах на науковій конференції.

Зустріч організував університет Маастріхта. Нашадки обговорювали стан європейської політики через шість десятиліть після поділу Європи на сфери впливу.

Куртіс Рузвельт, Уїнстон Черчілль та Євгеній Джугашвілі зустрілися вперше. Вони наголосили на важливості Ялтинської конференції та її підсумків.

Онуки колишніх лідерів розмовляли про відкриття другого фронту, «холодну війну» та звільнення Східної Європи.

Уїнстон Черчілль III, внук Уїнстона Черчілля:

- Люди вважають, що Черчілль, Рузвельт та Сталін прибули в Ялту із конкретними планами, щоб вирішити долю Європи. Однак це не зовсім так. Доля Європи визначилася кількома місяцями раніше, коли Червона армія та радянські дивізії почали звільняти країни Східної та Центральної Європи. Ось тоді і була вирішена доля Європи.

Джугашвілі заявив, що США та Велика Британія надто довго тягнули з відкриттям другого фронту. Водночас співрозмовники наполягали, що саме Радянський Союз винен у початку «холодної війни». Рузвельт звернув увагу на сучасний світ. На його думку, окупація Іраку – це «серйозна помилка», якої припустилася адміністрація Буша.

Куртіс Рузвельт, внук Франкліна Рузвельта:

- Зміст Ялтинської конференції люди часто спотворюють. У тому числі - і мій президент Джордж Буш.

Водночас онуки згадували й оригінальність характерів своїх дідів.

Уїнстон Черчілль III, внук Уїнстона Черчілля:

- Мій дідусь мав чудовий вислів про Сталіна: "Він був як крокодил. Ніколи не можна було передбачити, коли він усміхнеться чи приготується тебе проковтнути".

Євгеній Джугашвілі, внук Іосіфа Сталіна:

- Черчилль был большой выдумщик. Когда Сталин входил в комнату, то Черчилль вставал и почему-то держал руки по швам. Почему?

На Ялтинській конференції, яка відбувалася у лютому 1945 року, були узгоджені плани розгрому Німеччини, визначені основні принципи загальної політики та повоєнного облаштування світу. У Ялті вирішили розділити Німеччину на дві частини та ухвалили призначення репарацій.

Підготувала Ірина Стебельська

Навчання за кордоном або матеріальна реальність

Багато українських студентів мріють навчатися закордоном, чи то в Штатах, чи то в Європі. Але щоб втілити свою мрію в життя, потрібно мати не лише великий багаж знань, а й значні кошти. Навчання закордоном дійсно недешево, особливо в університетах. Будинки, машини і яхти можна придати за ті гроші, які наші іноземні брати витрачають за кілька років навчання!

2006 рік ще не почався, та американці вже склали рейтинг найпрестижніших навчальних закладів США. Перші місця тут належать Гарварду, Принстону та Слю. За можливість навчатися у цих університетах заокеанські студенти платять приблизно \$32 000, а ще платня за гуртожиток – \$8 000-9 000. 120-те місце у рейтингу американських вищих навчальних закладів належить Вашингтонському державному університетові. Радість бути його студентом коштує \$6 000-15 000 на рік, а плата за гуртожиток становить \$6 000.

Недешево навчання і у Великобританії, а саме в Оксфорді Лише за підручники та іншу навчальну літературу тут доведеться платити £3 000, а за помешкання – ще £4 000. Платня за навчання залежить від обраного коледжу і становитиме близько £9 000-15 000 за рік.

Невтішними є й ціни Кембриджу. Британські студенти, незалежно від того, який фах обирають, платять £1 050, а от іноземні – від £7 080 до £17 000 на рік. А ще помешкання – приблизно £46-55 на тиждень.

Програми для навчання українських студентів пропонує багато вищих навчальних закладів Польщі. У Варшавському університеті рік навчання коштує 2 800-7 200 злотих. А от у Чехії державна освіта (понад 30 вузів, дипломи яких визнаються у всьому світі) є безплатною як для громадян країни, так і для іноземців. Проте навчатися треба чеською мовою. Платні університети коштують \$500-2 000 за рік.

Успіхів!

Оксана Багрій

**Посвята =
ранкове
вмивання +
одягання..?**

Для частини тернопільської молоді 5 жовтня 2005 року стало визначною (якщо не сказати історичною) датою. Річ у тому, що саме в цей день абітурієнтів УНФ та УБГФ ТДЕУ „висвячували” у студенти.

Спершу хочеться сказати кілька слів про підготовку до свята. Другокурсники (спасибі їм за це) намагалися по максимуму врахувати смаки, фінансові можливості „першачків”, не втомлювались відповідати на численні питання. Місце проведення дійства було вибрано якнайвдаліше (про це свідчить мое міні соц.

опитування). Єдина умова, яка бентежила та інтригувала винуватців свята, була явка у „Максим” обов’язково із зубною щіткою... Ну що ж! Подивимось...

І ось нарешті вечір 5-го жовтня. Пунктуальні першокурсники рівно о 20.00 зібралися біля „пункту призначення”, у кожного в руках – „священна” зубна щітка.

З перших хвилин свята стало зрозуміло, що розслаблятися тут ніхто не збирається... Програма розпочалася „урочистим ранковим вмиванням”, де і пішли в хід ті щітки, та плавно перейшла у „вдягання”, нічого непристойного, просто кожному першокурснику була видана іменна футболка з назвою факультету. Конкурси (деякі з яких видалися особливо екстравагантними) чергувалися з шаленою дискотекою. Тут уже кожен зміг проявити усі свої таланти та вміння...

Отже, молодь ще не розучилась по-справжньому відпочивати, доведено студентами Євростудій.

Інна Думанська

А що Ви думаєте про?

Традиційно найактуальнішими подіями жовтня є, звичайно, посвята першого та День українського студента. Отож я вирішила запитати:

- Які Ваші враження після посвяти?

Роман Федорчук, МЕУН-11:

„Враження - супер! Сама посвята була така... На початку мені дуже сподобалось, але потім почалася дискотека. Дуже мало було їжі на б'єрн, а загалом було нормально.”

Наталія Халко, МЗЕДУН-41:

„Чесно кажучи, посвята мені сподобалась не дуже. По-перше, було мало місця. Не знаю, як це 2-ий курс організовував таке грандіозне свято і не розраховував місце для усіх 5-ти курсів. По-друге, тим, що особливо 4-тий курс не мав столика! Так, це звучить на стільки банально, але це правда! Ще я вважаю, що сам ритуал посвяти був організований не то вульгарно, не то як... Чесно кажучи, мені не сподобалося. Єдиний плюс - це те, що була класна дискотека (музика і так далі), ну і те, що можна було поспілкуватися не тільки з 4-тим курсом, але і з молодшим поколінням.”

Петро, МЗЕДУН-31:

„Нормальна така посвята.”

Іра, Інна 1-ший курс:

„Прикольно зробили з цими зубними щітками; і те, що зав'язували очі, і дуже сподобалися футболки!”

Люда Кучережко, МЗЕДУН-41:

„Посвята була супер! Усі повідривалися, деякі елементи були „що забагато, те не здорово”, але, в принципі, дуже було класно! Я дуже задоволена, що прийшла на посвяту! Була класна музика, про конкурси.... промовчу. А так було супер! ”

Олег Рудакевич, МЗЕДУН-31:

„Посвята сподобалась! Сподобалось відпочивати!”

Олександра Бойчук, МЕУН-41:

„Організація була на дуже низькому рівні. Забагато було розпусти — це не те, що воно само так вийшло, а так воно було організовано, і воно виглядало трошки навіть вульгарно, в деякій мірі. Самі ці конкурси мені не сподобалися і організація, трішки замале приміщення, але загалом було весело! Але було весело не від того, що гарно організували, а від того, що зібрались гарні люди!”

Захар Гребенюк, МЗЕДУН-31:

„Дуже гарно! Дуже великі враження! Дуже гарна посвята була! Гарно відпочивалось!”

Анастасія Малько, МЕУН-41:

„Організації - нуль, але загалом було весело!”

- Цікаво, а що ж думають про ту саму посвяту працівники деканату?

Вікторія Володимирівна Крамар:

„Я тобі навіть не можу сказати, які у мене враження від посвяти... ☺ Нічого, нормально, правда, проблеми трохи з приміщенням. Я так думаю, що було дуже мале приміщення і дуже багато людей. Перший курс казав, що всім подобається, що все було дуже гарно, але проблема в тому, що не всі студенти прийшли і, звичайно, було дуже мало місця для того, щоб проводити посвяту. Загалом, все було нормально, весело, гарно! Молодці, що запросили своїх викладачів, з якими вони постійно працюють. Все пройшло добре!”

Михайло Дубінський:

„Останнє враження про посвяту буду мати коли отримаю останні фотографії. Я не бачив усього дійства, оскільки пішов десь біля опівночі. Проте, часом мені здавалося, що наших студентів як з повідка спустили - не варто було давати їм такої свободи дій. Наступного разу посвята буде організовуватись деканатом разом зі студентами, які є більш відповідальними. Я думаю, це дасть кращий результат. Принаймні, якщо порівнювати посвяти останніх трьох років, то найвдалішою була посвята три роки назад: було розроблено класний сценарій, конкурси були "простішими" і веселішими! Потім щорік посвята ставала примітивнішою і жорстокішою... Минулого року все було б добре, якщо б не переборщили з неістивною "солдатською" кашою та обливанням водою і пивом, а цього року почали ніби гарно, а завершили не найкращим чином. Я про конкурси. Так що є над чим подумати студентам і куди приклястися деканату наступного року.”

- Що для Вас означає День студента?

Ірина Стебельська, МЕУН-21:

„Взагалі, це для мене не свято, тому що є багато свят, які цікавіші для мене, наприклад сьогодні релігійне свято Покрови і День народження мого тата. Я вирішила зустріти краще це свято, ніж День студента. Моя група не святкує День студента, а я не буду сама святкувати. ☺”

Захар Гребенюк, МЗЕДУН-31:

„Навіть не знаю, привід відсвяткувати, бо це - офіційне свято!”

Михайло Дубінський:

„В принципі День студента - це добре! Я сам був студентом, і зустрічав День студента. Зараз це вже не так актуально, хоча я вчуся далі, і думаю, що студентські роки тривають, поки ми будемо вчитися і чогось досягати в житті... День студента - це, поперше, не привід напиться чи десь там відірватися, а згадати про те, що ти студент і ти закладаєш основу свого майбутнього. Студентський вік — це класний вік, це супервік, але він має свою мету, і я думаю, що цю мету потрібно завжди тримати в полі зору і нікуди її не відпускати.”

Олег Рудакевич, МЗЕДУН-31:

„День студента—професійне свято!”

Роман Федорчук, МЕУН-11:

„День студента - після першої сесії!!!”

Наталя Хапко, МЗЕДУН-41:

„Для мене День студента означає таке ж саме свято, як і всі інші. Не знаю, можливо я помиляюся, але для мене це не є чимось особливим.”

Люда Кучережко, МЗЕДУН-41:

„На 4-тому курсі - це зібратися всією групою і відсвяткувати класно останній свій День студента!”

Анастасія Малько, МЕУН-41:

„День студента - це свято, а особливо 17 жовтня - український День студента. Для кожного студента це святе! Цей день треба обов'язково відмітити належним чином з групою!”

Олександра Бойчук, МЕУН-41:

„День студента, в принципі, в студентські роки досить важливе свято, але, я думаю, що в Україні, в нашому університеті зокрема, воно трішки губиться тим, що є два дні студента, і ми не можемо визначитися, який важливіший. Якби був один День студента на рік, то було би якість більше значення.”

Петро, МЗЕДУН-31:

„Це свято студента, коли студент може собі дозволити практично все, погуляти на славу, відпочити!”

Марія Жилан

Стильна штучка

Стиль – поняття відносне. Кожен тлумачить його по-різному. Одне відомо напевне – населення Євростудій є беззаперечним авторитетом у створенні нових тенденцій та образів. Отож, ми вирішили дізнатися, що і як носять студенти і викладачі рідного факультету. Особливо актуальними в цьому сезоні є джинси. Вони відрізняються великою концентрацією латок та дирок.

Сумочки – річ безумовно необхідна. А ще якщо вони від Шанель, то ціни їм нема. Маленькі, кольорові, замшеві... Проявіть фантазію, зробіть свою сумку несхожою на інші: прикрасьте її значками, бантами, пайетками... Основне, щоб вона розказала усьому світу про вашу індивідуальність!

В осінньому сезоні дівчата в Євростудії одягають високі замшеві чоботи на шпильках або крихітні балетки. Основне правило – зручність і відчуття своєї неповторності.

Що ж до представників сильної половини рідного факультету, то вони взувають туфлі світло-коричневих кольорів або стильні кольорові кросівки.

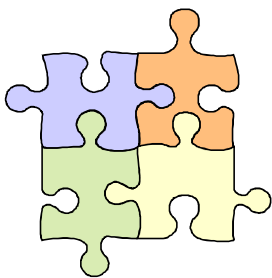

Смугастий одяг, рвані штани і зачіска «а ля вітер в голові» - і ви беззаперечно стильна штучка.

Хоча пам'ятайте – не все те золото, що блищить! А в моді є й свої жертви. Хоча це не про вас! Хай щастить!

Ольга Задорожна

Вісник старостату

У зв'язку з перейменуванням Тернопільської академії народного господарства на Тернопільський державний економічний університет, форма структурної організації нашого вузу трохи змінилася.

Тепер замість інститутів будуть лише факультети. Це не могло не зачепити наш рідний українсько-нідерландський факультет, що перебував у складі інституту міжнародного бізнесу та менеджменту. Зараз нам надано статус окремого навчального підрозділу, до якого будуть прикріплені 3 кафедри (вищої математики, кафедра фінансового інженірингу і кафедра ділової комунікації та організаційної поведінки), з чим я вас усіх сердечно вітаю!!!! ☺ Адже наша рідна українсько-нідерландська громада таки гідна того, щоб бути самостійним та незалежним факультетом! ☺

І яким же буде у нас Болонський процес?

Зараз наш вуз поступово намагається ввійти у Болонський процес. Згідно з ним мала би зменшитися кількість аудиторних занять, а основна увага приділятися навчанню студентів в індивідуальному порядку, самостійно. Деякі викладачі стверджують, що Болонська система протирічить наразі діючій модульно-рейтинговій системі із „законними автоматами”. Оскільки передбачає те, що студент в обов'язковому порядку повинен прийти на екзамен і набрати певну кількість балів. Наразі будемо надіятися, що ми ідемо вперед до чогось кращого та прогресивнішого.

Вітання усім „вже посвяченим” першокурсникам!!!

5 жовтня відбулася посвята першого курсу українсько-нідерландського та українсько-британо-грецького факультетів у студенти. Дійство відбувалося в диско клубі „Максим”, де наші новоспечені „першачки” склали присягу вірно служити студентській громаді, гарно вчитися та не тужити ☺

З професійним святом, студенти!!!!

А ще 17 жовтня всі прогресивні студенти святкують свій День! Ну і нехай, що це свято буває лише раз на рік (а жаль!), зате є ще один привід зібратися групою та провести цілу ніченьку цікавого та незабутнього спілкування. ☺ А потім ще всім разом гарно зустріти ранкове сонечко і зібратись на другий день, щоб згадати, як це все було! ☺ Але на те ми і студенти, щоб усе встигати: і до ранку погуляти, і вчасно прийти на пари ☺ !!! Отож, vivat усім студентам українсько-нідерландського факультету! Нехай 17 жовтня завжди буде для вас чимось особливим і незабутнім! ☺

Молоді наставники для першого курсу

Починаючи з цього року, кураторами першого курсу будуть представники „старої закалки”. ☺ Із 4-го курсу назначатимуться куратори, що будуть сумлінно „опікуватися” новобранцями та наставляти їх „на путь істинний” ☺

Діти потребують підтримки!

Хотілося би висловити величезну подяку всім студентам, хто відгукнувся та знайшов у себе кошти на підтримку дитячого будинку м. Тернополя. Ваша допомога дітям є завжди потрібною!

Марія Жилан

Долю не вибирають

Свою долю ніхто не вибирає сам. Ми всі є заручниками певних обставин чи випадків. Ніхто з нас не хотів би бути сиротою чи дитиною, від якої відмовилися.

У тернопільському сиротинці для дітей шкільного віку проживає 18 вихованців. Всі вони різного віку і з різними долями. Одні тут вже по 6-8 років, інші – 1-2. Переважно це сироти, або напівсироти, батьки яких або позбавлені волі, або батьківських прав. Проте мови про їх всиновлення бути не може. Адже батьки не відмовились від них. От і живуть вони у сиротинці і виховуються чужими людьми.

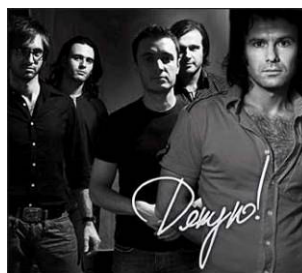
Є таке прислів'я: „Яблуко від яблуні далеко не падає”, але не хотілось би використовувати його для наших дітей. Ці маленькі громадяни з часом стануть дорослими. І вони повинні знати, що довкола них хороші, добрі та чесні люди, з якими можна спілкуватися, дружити та брати з них приклад. Саме тоді і з'являється можливість вибору іншого, правильного шляху в житті.

А ми, „Його (тобто, Боже авт.) твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували (Біблія, Еф.2:10)” повинні частіше згадувати тих, кому дуже потрібна допомога як словом, так і ділом. Бог каже: „...Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, те Мені ви вчинили” (Матв.25:40). І Він ніколи не забариться благословити сторицею за зроблене від щирого серця добре діло.

Ніколи не знаєш, як складеться доля у майбутньому, але коли будеш допомагати людям зараз, то потім при потребі рука допомоги обов'язково підтримає тебе. „Що посієш – те пожнеш” – це також закон Божий. Отож, не втомлюйся чинити добро.

Ірина Стебельська

Як ми ходили на «Океан Ельзи»

З легкої руки Марка Твена прийнято вважати, що театр починається з вішалки. Чиста правда,

скажу я вам. Бачили би Ви, яка краса стояла на брамі Березія! Смуглянка-брюнет з «абалдьонними» зеленими очиськами і приємним голосом. Я аж завагалася, чи варто мені заглиблюватись а нетрі ПК (палац культури) і вкотре спостерігати за феєричним пересуванням Вакарчука по сцені, але звісно ж перемогла сила мистецтва, що потягнула людський потік до концертної зали і мене в ньому.

Але добре, що так сталося, бо вже на перших хвилинах виступу Оля (наш доблесний редактор) остаточно утвердилась в позиції вірної, щирої, а головне безкорисливої любові до Славка. Стася і Ленка, теж свого роду актив інституту, проявили солідарність.

Вже до „Холодно” я безнадійно втопилася в безодні очей Мілоша, а моя мала (сестра-хвостопад) до кінця концерту здружилася із задрипанцем, що сидів справа та успішно обмінялась з ним телефонами. Після дійства у всіх залишилось відчуття фатальної закоханості, три

дні не попускало, а, отже, свято вдалося! Були і свої приколи: трапляється ж таке, що людина і скромна, і вихована, а от не вмів цього показати. Це я так говорю про ту панянку, що мало не вламала собі зап'ястя, коли штрикала мене в спину своїм паскудним пальцем. Воно то смішно звучить, але в мене на спині був великий синець. Інший був на руці, та ним я горджуся - це свідоцтво того, що я активно підтримувала музикантів.

Ще перед початком концерту ми завбачливо домовились про те, що якщо погубимось при виході, то зустрічатимемось коло дроту - є там така місчинка в околиці Березія. Власне місце називається „Коло Дроту”, бо він там є, дбайливо натягнутий поміж двома слупами, хоч його і не видно. Поки ми збиралися, з асфальтом поцілувалося 3 людей через цю засаду. Ще двох ми встигли врятувати попередженням. Також, перебуваючи коло того дроту, ми бачили як під'їжджає автобус ОЕ і дівчаток-фанаток, які за ним бігали, намагаючись прорватися до зоряної слави. Ми, звісно ж, люди солідні, тому подібним «безобразієм» займатися не стали, хоча, чесно кажучи, хотілося! Файний був концерт! І драйв, і звук, і загальний дух відповідали найвищим стандартам. А головне, що кожен, до кого я підійшла після концерту зі своїми нав'язливими питаннями, вважав, що має відчуття, наче музиканти грали винятково для нього, і Вакарчук співав лише для нього і загравав лише з ним. Що тут скажеш - майстер класссссссссссссссссссссссс!!!!!!!!!!!!!

Матроскіна

Проба пера

Ті квіти з запахом твого кохання,
Вдихнувши аромат весни
Безмовний подих уст твоїх зізнання,
Мов спрагло окунись в забуті сні.
Натхнення жити в серці пробудилось.
Час відпускать ізранену любов
І од тілесних втіх ізбавлених коханців
Душа знівечена прокинеться, немов
Та спрагла птиця почуттів уранці
Я прагну жить, плекать свою любов.
Вже досить мук, страждання, болі!
Нехай миттєво плине час.
Нестримним маятником долі
Весна плекатиме для нас
Замріяним підсніжником любові
Той знахар все лікує-час.
* * *

Цей дотик ніжності із уст юнацьких
Крадеться в душу знов мою,
Солодке зілля магії кохання
Мов присмак осені дощу.
Як сонце сходитиме щоранку,
Так наша пристрасть не вгаса.,
Мов тайна вічності світанку
Вранішніх капелек роса.
Юнацький дух-міцний та незрадливий,
Слова-пелюстки, мед троянди на устах,
А оченята, мовби мармур синій,
Одблиск натхнення строк в моїх віршах.
Наскрізь плакуче скло осіннє
Повітряний цілунок долетить.
Плодом весіннього проміння
Той смак розлуки зникне вмиць.

Оксана Рабуцька

Якщо Ви хочете побачити свій писемний витвір на сторінках нашої газети – звертайтеся до редактора Ольги Задорожної!!!!

До відома усіх бажаючих!!!

З початку жовтня планується проведення засідання гуртка з маркетингу. Він діє уже третій рік і на меті в нас – ближче ознайомлення з маркетингом. Це означає, що ми обговорюємо цікаві теми та актуальні питання в маркетингу, знайомимось з прийомами та методиками практичного маркетингу, зустрічаємось з представниками тернопільських підприємств та організацій. Крім того, на меті гуртка є здійснення професійного орієнтування, розгляд проблем з написанням наукових робіт. Ми беремо участь в науково-практичних студентських конференціях і у справжніх маркетингових дослідженнях. Якщо у вас є час і бажання, то приєднуйтеся до нас – ми вам раді. Якщо ж не вистачає часу, то ви завжди можете задати запитання, пов'язане з маркетингом, за адресою: alyonadeynea@yahoo.com

Ми збираємось щосереди о 19:00 в аудиторії І203.

Нам вже 1 рочок!

Шеф-редактор – Ольга Задорожна
olha_zadorozhna@yahoo.com

Журналісти:
Марія Жилан mashuskaz@yahoo.com
Ірина Стебельська
Матроскіна
Оксана Багрій
Інна Думанська
Тетяна Загребельна

Дизайн і верстка:
Ольга Задорожна
Михайло Дубінський

Адреса редакції:
Офіс 27, Бульвар Шевченка 9.
46000 Тернопіль

Web: <http://unf.tane.edu.ua>

Свіжі анекдоти**Корисний**

Дівчата! Запам'ятайте!
Автобус треба обійти ззаду.
"Мерседес" - спереду.
"Запорожець" - боком!

Сімейний

Коханець подарував жінці норкове манто. Вона думає, як же чоловікові сказати? Приходить додому і каже:

- Любий, уявляєш, я на вулиці знайшла талончик від камери схову. Сходи, будь ласкавий, на вокзал, раптом там буде щось хороше.

Чоловік йде з цим талончиком, потім повертається і каже:

-Даремно ходив. Якесь стара сумка зі смердючими ганчірками. Наступного дня чоловікова секретарка прийшла на службу в норковому манто.

Митний

Митник підіймається на корабель для огляду.

- Наркотики є?

Господар корабля відповідає:

- Так, будь ласка (дістає валізу). Ось героїн, ось кокаїн.

Все акуратно складено, ось і шприц готовий.

Митник витріщає очі:

- А може, і зброя є?

Господар дістає іншу валізу:

- Ось "макаров", ось "калашник", ось патрони до них. Все як треба.

Митник з усмішкою:

- Може, і валюта є?

Господар дістає третю валізу:

- Ось мільйон доларів, будь ласка.

Митник, нічого не розуміючи:

- І це все ваше?

Господар:

- Ні, це ваше. Моє - в трюмі.

Про їхню національну святиню

Продали росіяни американцям мумію Леніна, та ще й мавзолей на дадачу віддали. Поставили мавзолей у Нью-Йорку, на даху найвищого хмарочоса, відкрили в ньому музей, поп-корн продають, фотографії, всілякі товари.

Настала ніч. Прокинувся Володимир Ілліч, потягся, захрускотів суглобами і вийшов на дах. Подивився на нічне місто: мерехтіння вогнів, дзеркальні будівлі, сяйво реклам, машини і вітрини із зображенням величезної цифри "2000", що переливається, потім перевів погляд на найшикарніший мегаполіс і зі щасливою усмішкою промовив:

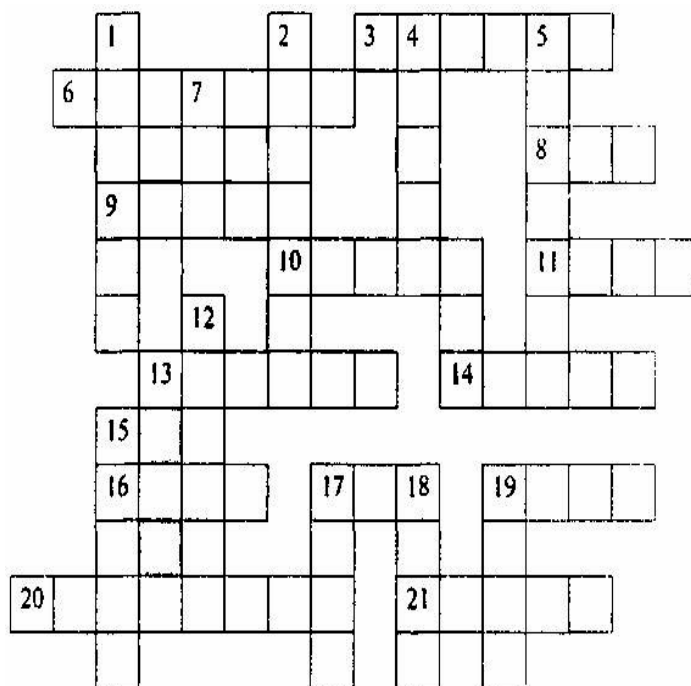
- Так. Я собі все приблизно так і уявляв.

Про студентів

Троє голодних студентів валяються в кімнаті на ліжках. Один каже: - Хлопці, а давайте свинку заведемо. Уявляєте, сало, ковбаска буде...

Другий: -Та ну її, адже бруд, сморід...

Третій: - Нічого, хлопці, вона звикне...

Кросворд на закуску**По горизонталі:**

3. Бог земних плодів, його день припадає на 7 липня. 6. Втілення родючості, його поховання символізувало перехід до літа. 8. Божество, що керує долею людини. 9. Бог природи, що пробуджується, його день 4 червня. 10. Місце, куди відлітають душі померлих, ключі від нього символічно зображують у вигляді крила. 11. Народні збори східних слов'ян. 13. Видатний археолог кінця XIX ст., дослідник Трипільської та черняхівської культур. 14. Богиня землі, покровителька жіночих робіт, хатнього господарства. 16. Назва общини східних слов'ян. 17. Князь антів, за легендою загинув у боротьбі з готами. 19. Богиня любові, покровителька шлюбу. 20. Божество, що оберігає оселю та її мешканців від злих духів. 21. Бог скотарства.

По вертикалі:

1. Бог урочистостей та миру, його день святкували 24 грудня. 2. Дух луків, має вигляд маленької зеленої людини. 4. Слов'янське плем'я, яке жило між Бугом і Дніпром. 5. Дух лісу. 7. Число, що вважалося у слов'ян священним. 12. Бої небесного вогню, батько Дажбога. 15. Плем'я кочовиків, що жило на території сучасної Угорщини, з ним пов'язані останні згадки в джерелах про антів. 17. Чарівний міфічний острів. 18. Богиня життя. 19. Юний бог кохання, син Лади.